

KOJÁ•CÁ•KRÁ•VY A STÁ•BRNÁ•DÁ%Á Á

PondÁ•, 25 duben 2011

Á½iju v zemi neomezených moÁ¾ností. V ÁĚinÁ se všechno dá>lá pro blaho lidu, a to je pane nÁ>jaká zodpovÁ>dnost. ZvlášÁ¾ kdyÁ¾ je toho lidu tolik. To se nad lecÁ•íms musí pÁ™ivÁ™ít oko. Tak nÁ>jak jsem si ty neomezené moÁ¾nosti nedokázala nikdy pÁ™edstavit.

MoÁ¾ná proto, Á¾e moje osobní moÁ¾nosti poznávat ÁĚínu do hloubky jsou kvÁ•li mateÁ™ským závazkÁ•m hodnÁ• or ZÁ•stávám plovoucí na povrchu dá>ní, sociálních, ekologických i jiných problémÁ• a pozoruju cvrkot tak leda cestou na nákup. I kdyÁ¾ i to je nÁ>kdy o ústa. Onehdá jsem sice pozorovala rozšafne rozprávÁ•jící dá>lníky jdoucí po silnici velmi pozornÁ•, a pÁ™esto jsem málem nestihla zabrzdít, kdyÁ¾ mi jeden z nich sko•il pod moped.

Ale pokud se zrovna nesná¾í spáchat sebevraÁ¾du porušením všechno dopravních pÁ™edpisÁ• a potla•en pudu sebezáchovy, vypadají zdejší lidé z mého povrchního pohledu úplnÁ• normálnÁ•. SpÁ•chají do práce a z práce, vrÁ•ejí si lokty do Á¾aludku ve snaze narvat se do má>stského autobusu, honí svoje jediná•ky po parku, jedí rádi dorty, kupují mandarinky, lilek a rýÁ¾i, provozují joging, obÁ•dvají v restauracích a posílají dopisy pÁ™átelÁ•m. Jsou povÁ•tinou velmi milí ke mnÁ• i k mým synÁ•m, zvlášÁ¾, kdyÁ¾ se pokoušejí mi vnutit nÁ>co, co vÁ•bec nepotÁ™ebuju. Málokdy si uvÁ•domím, Á¾e nÁ>kde vysoko nad nimi je ohromná mašinerie, která to všechno Á™ídí. A Á™ídí to opravdu z gruntu.

No jen si to pÁ™edstavte. NeÁ¾ jsme sem pÁ™ijeli, má>la jsem jakés takés povÁ•domí o tom, jak to v pÁ™írodÁ• funguje. M jsem si, Á¾e voda vypaÁ™ená ze zdola, se nÁ>kde v nebi kondenzuje do mrakÁ• a kdyÁ¾ jsou ta mra•na dostate•nÁ• tÁ•Á¾ všechno spadne zas dolÁ•. JenÁ¾e ne tak v ÁĚinÁ. V ÁĚinÁ uÁ¾ nÁ>kolik let panují sucha. Velká sucha. Rozpír bere, kde se dá. Vedlejší provincie musí hlavní má>sto zásobovat vodou, i kdyÁ¾ ji samy také nemají, a tak zase shání vodu dál u sousedÁ•. A nezaprší a nezaprší. Kde je to blaho lidu, kdyÁ¾ pole jsou ka¾doro•nÁ• rozpukaná suchem?

KdyÁ¾ hrozí hlad, jde všechno stranou. A tak kancelá•e pro výrobu umÁ•lého po•así vydají rozkaz a do nebe se jodidy stÁ™íbra, které tu kondenzaci kapek urychlí a voda spadne tam, kam pro blaho lidu má. V novinách se píše "Neboj se, národe, sice je to toxické, ale aÁ¾ v mnohem vÁ•tších koncentracích (Á™íkají meteorologiÁ•tí vÁ•dci)". Na takovou poÁ™ádnou spršku pro Peking a okolí je tÁ™eba jen nÁ>jaké to stÁ™íbrné kilí•ko.

"Fíha, pokrok!" Á™ekla jsem si, neÁ¾ jsem se do•etla, Á¾e vlastnÁ• všechny spršky (a Á¾e byly jen asi tÁ• posledních má>sicích byly "stÁ™íbrné". StÁ™íbro do nebes tu stÁ™ílejí uÁ¾ od poloviny minulého století. Kdo ví, kolik kilí•ek tÁ•ch 60 let pro blaho lidu pouÁ¾ilo. Kdo ví, kdy tu vlastnÁ• naposledy úplnÁ• normálnÁ• pršelo. Kdo ví, jestli pÁ™írozer kolobÁ•h vody v pÁ™írodÁ• uÁ¾ neleÁ¾í léta ve stÁ™íbrném sarkofágu nÁ>kde v pekingské kanaliza•ní síti. Sice biolog ve s Darwinem: "Ekologie, pÁ™íroda, planeta, budoucnost! SilnÁ•jší vyhrává. PÁ™írodní výbÁ•r! PÁ™írodní výbÁ•r!" Sucho hladomor, udrÁ¾ovat blaho pro ménÁ• lidu bude jednodušší. JenÁ¾e pak povstane moje mateÁ™ská podstata a za•ne biologa hystericky pÁ•stiÁ•kou bouchat do prsou: "A co dá>ti? PodvyÁ¾ivené, Á¾íznivé, mrtvé. Spousta dá>tí. Nejsou to dinosauÁ™i. Ze snÁ•hu se stÁ™íbrem jdou taky stavÁ•t snÁ•huláci. Sice blbÁ•, ale jdou. K Á•ertu s pÁ™írodním výbÁ•rem!"

Blaho lidu má ale i jiné stránky, které na oko vypadají veseleji. TÁ™eba jsem vÁ•bec netušila, Á¾e Á•ínský císaÁ™ n v ýsadu, Á¾e mohl celý Á¾ivot pít lidské mléko. Má>l nárok na zvláštní pÁ™ídÁ•l imunity a inteligence a tak vÁ•bec. Sob Ale mateÁ™ské mléko by má>lo patÁ™it všem! TakÁ¾e zatímco v EvropÁ• se hovÁ•zí chovy redukují, protoÁ¾e do radší pijí pivo a minerálky, v ÁĚinÁ se krávy geneticky modifikují, aby kojily. PromiÁ•te, do jily....lidské mléko. Za deset let pÁ•jde bÁ•Á¾ný ÁĚíÁ•an do supermarketu a koupí si pytlík nebo plechovku s nápisem "Á•erstvÁ• nakojeno - pijte jako Nekupujte Sunar, kupte si krávu!" Hrozím se dne, kdy v reklamÁ• na tu nejlepší stravu pro kojence, nahradí kojící maminku kravské vemeno...

Já ale zÁ•stávám na povrchu, chodím nakupovat, pozoruju lidi, Á•tu noviny a spoustu vÁ•cí nechápu. Nemusím hledat hranici mezi Á¾ivotním prostÁ™edím, budoucností a okamÁ¾itým blahem pro všechny. Chce se mi volat: "PÁ™írodo (Ale myslí pÁ™í tom na lidi.)" Nemám Á™ešení a jsem daleka toho, abych odsuzovala. Jen má> to všechno dá>si...

Markéta Hrdoušková